

1894-09-04

FACTS

Document type:
Letter

Archive:
Mappe 52 nr. 27

Uden Al. Fra Høgen kjørte vi til Høle, det var vist der på vejen at Andersnatten
runde knold skød sig eventyrligt op foran bagevandskjældene, foran så den
lange, så vi det lange lod. Det var ligesom drømmende sydlandsk i det omvikle
veje. På Høle var der glade folk som S. kendte, da vi kjørte for døren ind
komme efter, det var kendt. Så fløj jenten med opbakte arme og flakning med ad
næsten indod for at gætte dem, det må jeg ingen ting til Jørgene. Der fik vi
dørligt brød med kartoffelstumper i, bad derfor om fladbrød, men størstet myseost.
var der, det kan jeg vist ikke mere gætte den danske. Så vidste til Kjøping, en
dijlig gammel stor gård, bjørkebrænde på en af gavlene, smukke river, dijlige
leer, krukenagle (sejler) med snildt brændte skifter, gamle træskaler
o.s.v. og en rigtig venskabsfuld gammel mand. Det var vist på vejen dertil
vi så Drøttingenatten i en top i Hørfjeld. Hurtig videre
til Medalen. Større stigning brænte veje, næppe end Jørgene kørte veje
har det. Det var Eggedal og Jørgene, der blev P. er så godt kendt. Hørfjeld
virkte sig over over søerne som ligende bløde stor pels på søerne, så vi tætte
om at luge de oppe og have så lange fingre, så vi kunde løkke pelsene og
knække fjærene med neglene. Vi tog det hele i klemme med vort
hænder. Medalen er den sidste station, der ender vejen, det var ud på Efters
middagen, solen stod ikke meget højere end søerne, skint vi var højt. Der
fik vi kartofler til boue sædner og rødvin, vi tog underbænk af for en skule
vi gik en god mæltvej. Så vejen havde vi kunstigt P. ven, borden Jørgene, han
fik vi til at have stor bagage, så vi tog kun bøsse, nøgler, pæls og lidt til.
alle egne end de af fortællt lidt om bjørn, Jørgene datter havde i år mistet
den, de havde stiftet af det på hinanden, hun af angst, de gabe et par gange
mod hende og gik så. Det mærkede, jeg fandt en død Lemme, det blev
vildere og vildere, klar himmel, lufttræk fra Landningen, nord. Endelig
så vi Høglebe sættes under Høglebe Matten og foran Låsen med det
røde mørke spejlblod af fjældet. Mod nordvest lod aftenside, stjernerne
begyndte at komme. Vi drog over en bak, og så var vi der. Ingen lys vinduerne
over vinduerne på indfra. Vi kom da ind og J. begyndte underhandlingerne, munden
nyste sig fra lægen og efterhånden blev vi bedre og bedre modtagne, Jørgene
forlod os. Hørdor, søen flør og flør vi tigheder som faldt og god
Jord, kvindene kom ind med mælken, vi fik lys og i den lave
stue, så de svære storkvæder eventyrliggigantiske ud. Der var vordende
og dambede belysning, en belysning så dijlig, Moderen som gav sig
naturlig og stemningssfuldt, en belysning så dijlig, Moderen som gav sig
til at hygge om så Lave med så en dijlig brød ud, Lave en pige som tilfældig
var der, hun havde et udmærket ansigt, hendes datter havde fine munde og et
dijligt ansigt. Den bedste var dog den unge kvind som spillede på en smuk
båndstrø indlæst violin. Hun var så ung, både fyldig og kraftig, brænte

skød to skud. Da vi så om, baskede de skudte rygger om os. Vi
havde skudt 6, for den 7. så i lyngen lå i klump med flere andre, så
det skud var et massamord. Vi søgte efter de bortføjede og fik
fået. Videre. Så der gik to fuldrupper på lyngen, og skød dem ene
på lyngen, den anden i flugten, en tredje gik vi efter, fik ikke. By bad
g. være stille på stedet, da der kunde være flere. Da vi kom tilbage, stod
P. lige ved hvor vi sad, og en stor flok aflygger var rejst, og bus på 1 og 1
faldt, vi gik efter dem, fik 1 til. S. havde skudt den dag. Så gik vi
vi steg i boud i karte med, og videre, vi traf enkelte rygger på vej, vi
fik huske og andet end, at vi skød bus på 1 langt bål og bål på 7 og
fløj nærmere og de fik 5. 1 stor i luften. Kort efter kom vi til
Toresøter, kiggede og og kigtede ryggerne vi havde på bålet på bålet.
Vi havde nu 13 rygger fra den dag, og de vejede til, men S. var med-
tagen. Der var dejlige store vilde stjer over fjeldene, på
vi havde vi haft et tit til Jotunheimen, sagde S. næste
morgen ordene, men S. fik feber på vejen og vi havde
besynderlige hovedpine. By fik dog to rygger. 4 skød.
så nåede vi Holmesøter kl. 2, der lagde S. sig og
faldte om. Så mere glædsen af tur, og at gælde
blot om, at komme hjem. S. har sendt bud efter
manden fra Toresøter, som skulde besøge vorst tjener,
vi ventte ham om ikke så længe. By har i ventetiden
været en tur under Droingsguten, men ikke det
rygger. Da vi gik, fik vi den stærkeste fornemelse
af ensomhed og fjeldenes tryk. By længtes da indadlig
efter sig. Den 4. da la lulle kone, vi har været langt fra
Kongens, Kongen end da vi var i Paris, for da kendte vi
hans til jernbanestationen, her var vi i i Skovmarken.
Da vi igen kom til jernbanestationen, her i Kongens
en rigtig ordentlig sørg. Det fik da således, at
manden kom og S. kom på heat. Det var endog tur til
Kongens søter, men der var kendte folk, som mødte
os godt, og det var også en god søter.